

4. Μακροσκοπική θεώρηση

4.1. Χρησιμοποιήθηκε η κλίμακα 1: 50 000 ως βάση σύγκρισης όλων των χαρτογραφικών στοιχείων των διαφόρων χρονολογιών και για τις δύο περιοχές μελέτης. Οι τελικοί χάρτες –Χάρτες Κάρλας Χκ1, Χκ2, Χκ3, Χκ4, Χκ5 και Χάρτες Αγουλινίτσας Χα1, Χα2, Χα3, Χα4, Χα5, Χα6, Χα7– συντάχθηκαν επίσης στην ίδια κλίμακα. Η ενιαία αυτή μέση κλίμακα χαρτογραφίας επέτρεψε την αναπαράσταση:

- Των ορίων των πρώην υγροτόπων, των χαρακτηριστικών μεταβολών τους και του εντοπισμού αυτών των ορίων μέσα στη σημερινή διαμόρφωση των χρήσεων γης στην κάθε περιοχή. Έτσι, είναι δυνατή η μακροσκοπική αναγνώριση των εκτάσεων (χωρίς την κτηματολογική ανάλυση που δεν είναι δυνατή παρά μόνο στις κλίμακες με τοπογραφική μικροσκοπική ακρίβεια).
- Των βασικών χρήσεων γης στην ιστορική εξέλιξή τους πριν και μετά τις αποξηράνσεις. Συγκεκριμένα, η εξάλειψη των αλιευτικών περιοχών, η επέκταση των γεωργικών εκτάσεων και η συρρίκνωση των οικωτόπων αναγνωρίζονται στη γεωγραφική, υπερτοπική κλίμακα.
- Των επεκτάσεων των οικισμών κατά τη διάρκεια του 20ού αιώνα, δηλαδή της χρονικής περιόδου που μεθοδεύτηκαν οι αποξηράνσεις των λιμνών. Αναγνωρίζονται έτσι οι τάσεις της ανάπτυξης του συνόλου του οικιστικού «δικτύου» γύρω από τις πρώην λίμνες.
- Της διαγράμμισης των επικοινωνιακών δικτύων (οδικού, σιδηροδρομικού, αρδευτικού) στην ιστορική εξέλιξή τους. Τα δίκτυα αυτά μορφοποιούν σταδιακά το φυσικό περιβάλλον κατατέμνοντάς το. Αναγνωρίζονται τα μορφολογικά χαρακτηριστικά της κατάληψης του φυσικού περιβάλλοντος και της χρήσης του από τον άνθρωπο στις συγκεκριμένες περιοχές.

4.2. Οι δύο περιοχές, Κάρλας και Αγουλινίτσας, φωτογραφήθηκαν στο σύνολό τους με γνώμονα την απεικόνιση των χρήσεων γης.